

Стандарди оцењивања студената

Члан 119.

Испит је највиши ниво провере рада и знања студената.

Оцењивање студената регулисано је Статутом Медицинског факултета у Нишу као и правилницима о полагању испита и формирању коначне оцене и о припреми и спровођењу теста као обавезног дела испита.

Члан 120.

Испитни рокови, распоред полагања испита, начин полагања испита, вредновање појединих делова испита (предиспитне и испитне обавезе), имена испитивача, испитна питања и основна литература за припрему испита морају се благовремено, у информатору, на огласној табли или на сајту факултета, презентовати студентима.

Члан 121.

На испит може да изађе само студент који је после одслушане наставе пријавио испит, тј. испунио све прописане предиспитне обавезе утврђене планом извођења наставе на предмету.

Члан 122.

Рад студената на савлађивању појединих предмета, континуирано се прати током наставе и изражава се у поенима.

Испуњавањем предиспитних обавеза и полагањем испита, студент може остварити највише 100 поена, од чега 30 - 70 поена у склопу предиспитних обавеза (што се прецизније утврђује на сваком предмету).

Члан 123.

У току семестра (године) се врши континуирана провера знања, а коначна оцена се утврђује на испиту. Током наставе знање се проверава на вежбама, колоквијумима, семинарима, тесту и другим облицима провере знања (усмено, у

писаној или електронској форми или на даљину) из одређених целина наставног предмета, као и на завршном испиту.

Члан 124.

Оцењивање студената током теоријске наставе (рад на часу) подразумева интерактивност између наставника и студената у којој студенти у дискусији са наставником показују претходно познавање материје, усвајају нове појмове, усвајају неопходно знање за успешно извођење практичне наставе на предмету.

Члан 125

Оцењивање студената током извођења практичне наставе (рад на часу) спроводи се у циљу провере припремљености студената за практично упознавање са одређеном тематском јединицом, али има и за циљ да нумерички верификује у којој су мери студенти савладали одговарајући проблем (анализа препарата, модела, или клиничког случаја - анамнеза, клинички и лабораторијски преглед, дијагностичке и терапијске методе). На тај начин, студенти се оцењују колико су упознати са проблемом пре његовог практичног решавања (припремљеност за вежбу стечену индивидуалним радом ван часа) и како су проблем решили - двостепено оцењивање кроз улазно и излазно знање. Оцењивање се врши усменим пропитивањем, кроз дискусију, или путем теста, а оцена се уписује у индивидуални картон студента.

Члан 126.

Семинари и есеји се оцењују као индивидуални рад једног или заједнички рад више студената, и могу се презентовати у писаном или електронском облику, усмено, у виду презентације или кроз дискусију. Код есеја наставник мора унапред да одреди облик и природу питања које ће бити предмет есеја, максимални обим есеја, као и критеријуме за његово оцењивање и да о томе благовремено обавести студенте.

Оцењивање студената на завршном испиту

Члан 127.

Знање студената на завршном испиту проверава се на један од следећих начина, или комбинацијом више начина: усмени испит, писмени испит, практични испит. На усменом испиту студент извлачи цедуље са испитним питањима и усменим путем одговара на унапред утврђени број питања. Наставник је дужан да студентима достави списак испитних питања.

Писмени испит је облик завршног испита у коме студент у писаној форми решава један или више постављених задатака, израђује тест или есеј. Наставник мора унапред да одреди број питања, њихову природу као и материју на коју се питања односе. Тест је облик писменог испита у коме студент у краткој, писменој форми, на папиру или у електронском облику, одговара на одређени број питања или решава одређени број задатака. Наставник утврђује број питања који ће садржавати тест, облике и врсту питања (отворена, затворена и сл.) и о томе

благовремено обавештава студенте. У случају електронског тестирања мора се унапред израдити скуп питања (банка питања) из које се питања постављају.

Члан 128.

Тестови представљају облик провере знања студената и могу бити обавезан део завршног испита или начин континуиране провере знања. Конципирају се на основу Правилника о припреми и спровођењу теста као обавезног дела испита. Тестови могу бити елиминациони (садрже питања која проверавају основна знања студената) или квалификациони (носе одређен број поена који значајно утиче на завршну оцену).

Број питања на тесту се креће од 30 до 80 и у складу је са бројем часова за одређени предмет. Понуђена питања у тесту морају бити обухваћена програмом и листом испитних питања за одговарајући предмет, а одговори на питања морају бити покривени основном литературом која је на основу Одлуке наставно-научног већа прихваћена за дати предмет.

Израда тестова подразумева и постојање банке питања. Она је тајна, у њеном састављању учествују сви наставници на предмету, који за тајност питања имају индивидуалну одговорност (највећу одговорност имају шефови и секретари предмета). Број питања у банци питања мора бити најмање 10 пута већи од броја питања на испитном тесту. Типови питања на тесту могу бити различити: вишеструки избор (више понуђених одговара од којих је један тачан или нетачан), тип да - не, спаривање појмова, отворени тип питања са писањем или дописивањем већ започетих одговора.

При оцењивању тестова, кроз заокруживање понуђених одговора или дописивање, од студената се тражи познавање и повезивање чињеница (од основних до детаљних), као и могућност брзог и логичког размишљања. Пре оцењивања одређује се минимум знања (праг проходности) показан на тесту, који треба да буде већи од 54%, а уколико тест садржи више области, праг проходности треба за сваку област да буде већи од 40%.

По завршетку оцењивања теста врши се анализа питања, при чему се не вреднују питања на којима су сви студенти дали погрешан или тачан одговор.

Члан 129.

Испитни колоквијум је облик провере знања којим се детаљно проверава знање из већег заокруженог дела обављене наставе из појединог предмета. У сваком семестру могу се организовати до два испитна колоквијума.

Положени испитни колоквијум у виду оствареног кредита признаје се све док се успешно не положи завршни испит у истој школској години.

Градиво положено на испитном колоквијуму се не испитује на завршном испиту.

Члан 130.

Практични испит је облик завршног испита у коме студент израђује практични задатак или вежбу у рачунарској или другој адекватно опремљеној лабораторији, а на клиничким предметима практични испит се спроводи методом OSCE - објективно структурирано клиничко испитивање (енгл. objective structured clinical examination). Оцењивање практичног испита подразумева добијање

података у којој мери су студенти савладали практичне вештине и могу ли их самостално примењивати.

Члан 131.

Усмени део испита има за циљ да што објективније, у складу са нормама академског и морално-етичког кодекса понашања наставника и у присуству јавности, процени теоретско знање студента (шта зна), оцени повезивање са чињеницама из истог или других предмета (зна како), процени садржајност и концизност одговора као и практично знање студента (како зна), а посебно на клиничким предметима, да процени знање и способности деловања у пракси (чини, ради).

Члан 132.

При комбинованим облицима испита (писмени, практични, усмени) студенту се признају сви претходно положени облици (писмени и практични) у наредним испитним роковима за претклиничке предмете и само писмени део, на испитима клиничких предмета до краја школске године.

Ако је испит писмени и усмени, оцена на писменом испиту сачињава најмање 50% укупне оцене.

Ако је испит писмени, практични и усмени, оцена на писменом испиту сачињава најмање 20% укупне оцене.

Завршни испит се у структури поена за основне предмете може вредновати са највише 50% укупног броја поена.

Завршни испит се у структури поена за остале предмете може вредновати са највише 30-40% укупног броја поена.

Листу основних предмета доноси Наставно-научно веће на предлог Одбора за основну наставу.

Члан 133.

Сразмера поена стечених у предиспитним обавезама, начин и врсте провере знања и број колоквијума, као и начин полагања испитног колоквијума утврђују се Правилником о формирању коначне оцене који на предлог наставног предмета доноси Наставно-научно веће и који се објављује на почетку сваке школске године.

Успех студента изражава се оценама и то:

- Оцена 10 (изузетан) за остварених 95-100 поена
- Оцена 9 (одличан) за остварених 85-94 поена
- Оцена 8 (врло добар) за остварених 75-84 поена
- Оцена 7 (добар) за остварених 65-74 поена
- Оцена 6 (довољан) за остварених 55-64 поена
- Оцена 5 (није положио) за остварених 0-54 поена

Медицински факултет води трајну евиденцију о положеним испитима. У евиденцију и индекс студената уносе се прелазне оцене, а оцена 5 (није положио) уписује се само у евиденцију. На формирање оцене на испиту утиче структура укупног броја поена које је студент остварио током наставе. Успех студента на

испиту може се изразити, у случају потребе вредновања у иностранству или из других разлога, и на ненумерички начин и то:

| | | |
|----|----|----|
| A+ | => | 10 |
| A | => | 9 |
| B | => | 8 |
| Ц | => | 7 |
| Д | => | 6 |
| Ф | => | 5 |

Члан 134.

Студент који је незадовољан постигнутим успехом на испиту, или сматра да испит није обављен у складу са Законом и Статутом Медицинског факултета, може уложити писани приговор декану, који доноси решење и у прописано време може наложити поновно полагање испита пред комисијом. Уколико пред комисијом студент не положи испит, сваки наредни пут полаже пред комисијом.

Члан 135.

Медицински факултет у Нишу обезбеђује коректно и професионално понашање наставника током оцењивања студената, поштујући начела објективности и академског и морално-етичког кодекса.

Стандарди континуираног праћења напредовања студената и ефикасности студирања

Члан 136.

Континуирано праћење напредовања и ефикасности студирања спроводи Комисија за анализу ефикасности студирања која је у саставу Центра за праћење, обезбеђење, унапређење и развој квалитета студијских програма, наставе и научноистраживачког рада Медицинског факултета у Нишу.

Члан 137.

Ефикасност студирања је способност уштеде времена и уложеног рада током остваривања задатих циљева, као и однос између улазног и излазног стања после обраде у неком систему, у овом случају однос између квалитета уписаних студената после положеног пријемног испита и квалитета студената по завршеним студијама.

Члан 138.

Ефикасност студирања, у најужем смислу, је процена броја уписаних у односу на број дипломираних студената одговарајућег студијског програма, као и броја уписаних на докторске студије и броја доктораната који су те студије завршили.

Члан 139.

Медицински факултет у Нишу обезбеђује дефинисање показатеља ефикасности студирања:

- на нивоу Факултета, где процењује ефикасност студирања у оквиру сваког студијског програма;
- на нивоу наставних предмета у оквиру сваког студијског програма, где процењује параметре техничке ефикасности, тј. оптималне услове за извођење наставе (простор, техничка опремљеност, учила, библиотечки фонд, број студената по извођачу наставе), пролазност по предметима и по испитивачима;
- на индивидуалном нивоу утврђује процену ефикасности студирања за сваког студента у свакој години студија и по завршетку студија (за студије у целини) кроз анализу броја положених испита у свакој години студија (положио све испите освојивши 60 ЕСПБ, стекао услов за упис у наредну годину студија освојивши минимално 37 ЕСПБ, или није остварио услов за упис у наредну годину студија, јер није освојио 37 ЕСПБ).

Члан 140.

Медицински факултет у Нишу обезбеђује дефинисање референтних вредности за оријентацију анализе ефикасности студирања и формирања методологије обраде података.

Члан 141.

Медицински факултет у Нишу утврђује мере за побољшање ефикасности студирања, уз претходну анализу добијених података о параметрима техничке ефикасности, пролазности по предметима и наставницима, студентима на свим годинама студија свих студијских програма и постигнутом успеху, као и о мишљењу студената и наставника добијеним спровођењем анкета.